

# CORET

---

## Estudi genealògic

## ÍNDIX

|                            |   |
|----------------------------|---|
| Presentació.....           | 3 |
| Etimologia.....            | 4 |
| Orígens .....              | 6 |
| Els Coret de Badalona..... | 9 |

## ARXIOUS CONSULTATS

- APSMB-Arxiu Parroquial de Santa Maria de Badalona
- ADB- Arxiu Diocesà de Barcelona
- ACCB- Arxiu Capitular de la Catedral de Barcelona
- AHMB-Arxiu Històric Municipal de Badalona

## PRESENTACIÓ

Malgrat que fonts familiars apunten que els Coret ja eren a Badalona a principis del segle XVII, en la nostra recerca no hem trobat cap document ni rastre que confirmi aquesta versió.

De fet, el primer Coret que tenim documentat a Badalona data de principis del XVIII. És molt possible que aquesta família s'establís a Badalona just acabada la Guerra de Successió.

Es tracta d'una nissaga curta, amb poques branques però que arriben fins al dia d'avui. En el primer terç del XIX la branca principal fa un marcat progrés social quan, provinents de l'ofici de pescadors, passen a ser metges, ofici en el que perduren durant varies generacions i entronquen amb famílies de les elits dominants de la ciutat, del darrer terç del XIX i principis del XX.

## ETIMOLOGIA

### Visió general

D'entrada la bibliografia especialitzada ens dona molt poca informació del cognom Coret. A Els llinatges catalans no hi és esmentat. El Diccionari català-valencià-balear no ens aporta cap informació d'origen ni de significat i només ens indica que és un "llinatge existent a Barcelona, Granollers, Caldes de Montbui, Rubí, València, Alboraia, Albuixec, etc."; és a dir, prou repartit pels Països Catalans. En el Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana s'hi esmenta una única vegada el diminutiu "coret" amb el sentit irònic d'"abatiment, temença" documentat en l'obra de Miquel Forteza i Pinya Els descendents dels jueus conversos de Mallorca, publicada el 1966 i, per tant, sense valor històric per al cas del cognom. Llavors, davant d'aquesta manca d'informació, ens caldrà analitzar directament la paraula.

Així, en una primera mirada, veiem que el cognom Coret sembla, aparentment, un mot de significat totalment transparent i ens porta immediatament a pensar en un diminutiu del substantiu "cor", "coret, cor petit". Tanmateix, tot i que, efectivament, són nombrosos els cognoms que s'interpreten amb el significat recte del mot, com poden ser "Fuster", "Oliveres", "Riera", "Pastor" i molts més, hi ha molts altres casos en què davant d'una interpretació tan evident ens cal ser prudents i investigar altres possibilitats. Ens fa deixar de banda la interpretació com a diminutiu de "cor" el fet que són del tot inusitats els cognoms provinents d'algun mot del camp semàntic de les parts del cos. Sí que existeix el cognom "Mans", però no es tracta del plural de l'extremitat "mà" sinó de l'adjectiu "mans" (dòcil). Anàlisi Per tant, havent descartat que el cognom Coret sigui el diminutiu de "cor" i davant de la manca d'altra informació, el meu parer és que cal analitzar el grup de cognoms que han donat els dos diminutius de "coll": "collell" i "collet" i les seves variants ortogràfiques.

Tenim, doncs, la següent família: Collell, Cullell, Colell, Culell, Corell, Curell, Collet, Cullet. Totes aquestes vuit variants són esmentades a Els llinatges catalans; però no Coret, com ja hem dit. D'aquests vuit cognoms veiem que hi ha dos tipus de variants. La primera variació que tenim és la neutralització tímbrica de les vocals o/u típica del català oriental, que ens dona les següents parelles: Català occidental Català oriental Collell Cullell Colell Culell Corell Curell Collet Cullet La segona variació que observem podria ser deguda a la dissimilació de sons semblants a causa de les dues "l" de la segona síl·laba. La semblança d'aquests dos sons massa pròxims fa que es produeixin dos canvis correlatius. En un primer moment la primera "ll" es converteix en "l". Però la "l" i la "ll" continuen sent encara massa semblants i això produeix el segon canvi de la "l" en "r": Collell, Cullell Colell, Culell Corell, Curell Aquests canvis en el cognom Collell marquen un patró que, per imitació analògica, també es podria reproduir en la variant Collet: Collet, Cullet Colet, Culet\* Coret, Curet.

Tanmateix, en aquest cas, tot i l'analogia, lingüísticament costa més de justificar la força de la dissimilació de sons. Per aquesta raó, cal obrir una mica més l'angle de visió. Si anem primer a visitar la base de dades de cognoms de l'Institut d'Estadística de Catalunya (IdESCat), podrem comprovar que totes aquestes variants –excepte una– són relativament freqüents arreu de Catalunya: Cognom Freqüència a Catalunya segons l'IdESCat: Primer cognom + Segon cognom Collell 679 + 610; Cullell 581 + 545; Colell 634 + 612; Culell 72 + 79; Corell 36 + 22; Curell 28 + 33; Collet 226 + 167; Cullet 21 + 17; Colet 546 + 462; Culet 0 + 0; Coret 32 + 35; Curet 25 + 35.

De totes les variants esmentades, l'única que no té cap mena de difusió és "Culet" per la raó que la seva forma ortogràfica remet massa òbviament al diminutiu de "cul", cosa que la fa socialment inviable. Però continuem obrint encara una mica més el ventall i comprovem la distribució provincial de les variants Coret i Curet a l'Institut de Estadística espanyol: Freqüència segons l'INE Primer cognom + Segon cognom Coret Classificació provincial segons l'INE 166 + 142 València, Castelló de la Plana, Biscaia, Barcelona Curet Màlaga, 35 + 39 Girona, Barcelona, Madrid. Segons això, perquè és allà on hi ha més persones que el porten, podríem aventurar que el cognom Coret podria ser originari del País Valencià, dels municipis d'Albuixec, Vila-real i València, en aquest ordre. La toponímia Com que fins ara estem suposant que Collet/Coret té l'origen en un terme geogràfic, cal comprovar què trobem en la toponímia. En aquest camp trobem que al País Valencià –provisionalment– només hem pogut comprovar un únic nom de lloc que contingui el terme "coret": mas de Coret, al municipi de Vilafranca, comarca dels Ports a la província de Castelló de la Plana. Com que no correspon a la zona dels tres municipis on trobem el cognom Coret, no hi podem donar força probatòria.

Tot i així, sí que trobem altres pistes en la toponímia de força més al nord. A la Vall d'Aran sí que hi ha diversos topònims que inclouen el terme "coret": Coret (Lés), Coret d'Orelhacrestada (Vall de Boí), Coret dera Serra (Naut Aran), Coret de Ròi e Saspòdos (Artiga de Lin), Coret de Molières (Artiga de Lin) i algun més. Això ens porta a estudiar el terme "coret" a través de l'aranès. I, efectivament, trobem que el terme geogràfic que en català nomenem "coll" (part més baixa en una carena de muntanyes que permet un pas més practicable) en aranès es diu "còth", que té el diminutiu regular "coret". Conclusions Segons tot el que hem dit més amunt, el cognom Coret podria tenir dos orígens, l'un més probable que l'altre:

1. Diminutiu afectiu del substantiu "cor", "coret". Si fos aquest el cas, s'hauria aplicat a algú primerament com sobrenom i després s'hauria fixat com a cognom. Però aquest origen és poc probable perquè no sabem que el camp semàntic de les parts de cos hagi donat altres cognoms.
2. Aplicació com a cognom d'un terme geogràfic. Aquí sí que trobem nombrosíssims casos de termes descriptius del relleu que han donat cognoms: Munts, Valls, Riera, Torrent, Coma, Font i tants altres. Per tant, és perfectament acceptable que de "coll" i el seu diminutiu "collet" n'hagin pervingut les dues sèries de cognoms: a) Coll, Collell, Colell, Corell i b) Coll, Collet, Colet, Coret, l'evolució lingüística de les quals hem explicat més amunt.

3. Segons l'estadística demogràfica, atès que allà on hi ha més població que el porta és el País Valencià, podríem suposar que el cognom Coret és originari d'allà.
4. Tanmateix, en el corpus toponímic del País Valencià no hi ha topònims que portin el terme "coret" i que permetin assegurar que el cognom es va formar allà.
5. Tot i així, també dins del camp de la toponímia, trobem que el terme "coret" sí que és viu a la Vall d'Aran on hi ha diversos topònims que el porten i que ja han estat enumerats més amunt.
6. En aranès el terme "coret" és un diminutiu regular del substantiu "còth", tots dos amb el significat paral·lel català de "collet" i "coll".
7. Com que el terme aranès "coret" no necessita explicació lingüística perquè és un derivat regular de "còth" el preferim per davant de la possibilitat que sigui una evolució catalana de "collet" a "coret". A més a més, com que la relació històrica entre la Vall d'Aran i els Països Catalans és evident i no necessita justificació, ens inclinem per defensar l'origen aranès del cognom Coret i de la variant ortogràfica Curet.
8. Finalment, malgrat tot aquest argumentari, queda pendent d'un altre estudi històric i demogràfic que aclareixi per quin camí i en quina època el cognom Coret va fer el traspàs de la Vall d'Aran a Catalunya i el País Valencià.

Josep Estruch Traité

Lingüista

Badalona, 27 d'abril de 2026

Bibliografia:

Diccionari català-valencià-balear. Antoni Maria Alcover, Francesc de Borja Moll. Vol. III, pàg. 540. Edicions Moll. Mallorca, 1980

Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana. Joan Coromines. Vol. II, pàg. 916a54. Edicions Curial. Barcelona, 1981

Els llinatges catalans. Francesc de Borja Moll. Edicions Moll. Mallorca, 1982

Institut d'Estadística de Catalunya (IdESCat), <https://www.idescat.cat/cognoms/> . d'abril de 2026

Hipermapa de Catalunya, Institut <https://sig.gencat.cat/visors/hipermapa.html> Geològic i Cartogràfic . Consultat el 27 d'abril de 2026 Consulta feta el 26 de Catalunya,

## ORÍGENS

No sabem la procedència dels primers Coret de Badalona. En el cens de Badalona de 1717 no hi consta cap persona amb aquest cognom. Tampoc hi consta cap Coret en el cens de francesos del 1637 ni en cap altre registre consultat. De fet, la primera referència que en tenim data del cadastre de 1726, primer que ens consta a Badalona des de la implantació del Decret de Nova Planta.

En aquest cadastre hi figura una Elisabet Coret a qui li toca pagar per dues cases, una contribució d'una lliura i quatre sous. Una quantitat relativament petita perquè ve a ser la mitjana que pagaven altres contribuents per una sola casa, de manera que hem de suposar que dites cases deurien ser més aviat modestes.

En el mateix cadastre hi surt un Pere Coret que paga una lliura i deu sous com a contribució reial i 16 sous i vuit diners per contribució de fusellers.

En el cadastre posterior, del 1732, i els següents, l'Elisabet ja no hi consta, en canvi sí que hi trobem a Pere que paga per diversos conceptes, entre els quals, una casa de segona categoria, afectada per una contribució de vuit sous. El fet que sis anys abans aquest Pere no pagués per cap casa i, en canvi, sí que ho fes la dita Elisabet i que en el següent cadastre, l'Elisabet ja no hi fos i Pere passés a pagar contribució per una caseta, ens va fa pensar, en un principi, en una probable relació mare-fill entre Elisabet i Pere. Una possibilitat plausible però no provada. Ara bé en haver trobat les esposalles entre Pau Campany i Isabel Coret, del 1721 i les de Pere Coret i Maria Campmany, de 1732, ens va dur a plantejar-nos la possibilitat que fossin germans. Per una altra banda, crida l'atenció que en el cadastre de 1726, Elisabet consti com a CORET i no com a CAMPMANY, que és com l'haurien anomenat en aquella època, tant si fos casada com vídua.

Repasades les esposalles entre 1690 i 1705, només hi hem trobat dues anotacions per CORET:

ACCB- Esposalles oficialat 1695-1697 f.32 del 28-11-1695, entre Valentí Coret, fuster i Isabel Anna Soler. No diu ni els pares ni la parròquia d'on són, però s'intueix que deu ser alguna de les de Barcelona perquè, en aquesta època, quan són de fora ciutat generalment ho diu.

ACCB- Esposalles Oficialat 1600-1701, f. 104v del 5-2-1701, entre **Bertran Coret**, jornaler de mar i **Isabel Puig**. Tampoc hi consten ni els pares ni la parròquia, tot i que, igual que en l'anterior, sembla ser d'alguna parròquia de Barcelona.

Aquesta darrera esposalla encaixa perfectament amb la dels que podrien ser els pares d'Elisabet i Pere Coret de Badalona, tal vegada procedents de la parròquia barcelonina de Sant Cugat del Rec. És possible que aquest matrimoni, o potser la viuda Isabel amb els dos fills, s'establissin a Badalona en acabada la Guerra de Successió. Aquesta **Isabel Puig** podria ser la mateixa que consta en el cadastre de 1726 com a **ELISABET CORET**, cosa que

encaixaria perfectament amb el costum de cognominació de l'època en que la muller arrossega el cognom del marit fins i tot una vegada vídua. Per una altra banda el nom propi de BERTRAN també encaixa amb l'hipotètic origen occità o aranès dels Coret. I ja, per acabar la llista de coincidències, tenim per una banda que l'ofici de Bertan, *jornaler de mar*, indica continuïtat amb el del probable fill, Pere, que consta com a *pescador* i, per l'altra, la data del casament dels pares (1701) s'ajusta com anell al dit a la seqüència plausible de les dates de naixement dels suposats fills (1701 i 1704).

Massa coincidències s'ajunten com per no tenir-les en compte, tot i que sense poder-ho demostrar documentalment, ho haurem d'assenyalar només com a hipòtesi plausible:

- I. **Bertran Coret**, jornaler de mar, nascut ver 1675 es casa amb **Isabel Puig** el 5-2-1701.  
Fills seus:
  - I.1. Elisabet Coret Puig, nascuda cap a finals de 1701. Es va casar el 5-8-1721 amb Pau Campmany de Badalona.
  - I.2. **Pere Coret Puig**, pescador habitant Badalona, nascut vers 1704. Es va casar el 21-11-1732 amb Maria Campmany de Badalona i el 27-8-1733 amb Teresa Ribatallada de Badalona.

En tot cas, és a partir d'aquest **Pere Coret** que podem traçar la descendència coneguda de tots els Coret badalonins. Vegem-los.

## Els CORET

Comencem aquesta nissaga amb:

- I. **Pere Coret**, pescador habitant a Badalona. Calculem que deuria d'haver nascut vers l'any 1704. Possible Germà d'Elisabet Coret que pagà llicència d'esposalles el 5-8-1721<sup>1</sup> per contraure matrimoni a Badalona amb Pau Campmany, pescador de Badalona. Pere va contraure matrimoni el 21-12-1732<sup>2</sup> amb Maria Campmany, de qui no en sabem els pares. A les esposalles hi diu que ell era un "jove pescador" i que ella era donzella. En aquesta època, quan feien constar "jove", s'entenia com a sinònim de fadrí. Tot sembla indicar que Isabel i Pere Coret, casats tots dos amb dos Campmany, podrien ser una típica operació de doble matrimoni entre dues parelles de germans Coret-Campmany i Campmany-Coret, tot i que no en tenim la constàcia documental. En tot cas, la Maria Campmany va morir al cap de poc d'haver-se casat. Trobem el matrimoni del jove vidu Pere Coret a l'any següent, el 27-8-1733<sup>3</sup> amb **Teresa Ribatallada Vinyals**<sup>4</sup>, donzella de Badalona, filla de Francesc Ribatallada, pescador de Badalona i Caterina Vinyals. Ha costat de trobar aquest registre perquè a les esposalles ell consta erròniament com a Cortès en comptes de Coret, però no ens queda dubte de que es tracta de la mateixa persona. En el cens de Badalona de 1717 hi trobem el registre de Francesc Ribatallada, de 41 anys, jornaler de mar, que conviu amb la seva esposa Caterina, de 36 anys i els fills Joan, d'un any i **Teresa** de 12. Com que ja sabem que els Ribatallada eren de Badalona i com que en l'esposalla hi diu que els contraents eren de Badalona i Sant Cugat del Rec, podem suposar que són probablement els Coret els qui procedien d'aquesta parròquia. Podem seguir el rastre de Pere Coret en diversos cadastres que van des del 1727 fins a 1757. En el darrer d'aquests cadastres paga per contribuó reial 1 lliura i 3 diners, per contribució de fusellers 1 sou i 8 diners i pel fill en edat de treball 6 sous i 8 diners. Fills seus foren:

- I.1. Pau Coret Ribatallada, pescador i calafat, nascut vers 1735. Es va casar el 28-7-1757<sup>5</sup> amb Maria Anna Móra Umbert, nascuda a Badalona el 17-1-1738<sup>6</sup>, filla de Pere Móra Teixidor i de Coloma Umbert Guarch. Ens consten tres fills d'aquest matrimoni:
  - I.1.1. Coloma *Maria Teresa* Coret Móra, nascuda a Badalona el 21-4-1758<sup>7</sup>. Li foren padrins Pere Serra, pescador i la seva àvia materna. Es va casar el 18-4-1780<sup>8</sup> amb Joan Teixidor Amat, fill de Francesc Teixidor Casademunt i Maria Amat Llorens.

<sup>1</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 1721-1723/15- A les esposalles ell consta com a Commany

<sup>2</sup> ACB, esposalles, llibre 128/108

<sup>3</sup> ACCB, Esposalles 1733-1735/22

<sup>4</sup> **NOTA.** Coneixem els dos cognoms de la núvia pel cens de Badalona de 1717 i pel testament del seu germà Joan Ribatallada de l'1-3-1772 en el que diu que és fill de Francesc Ribatallada de Badalona i Caterina Vinyals.

<sup>5</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 142/23v

<sup>6</sup> DA Teixidor-Coret 1780

<sup>7</sup> DA Teixidor Coret 1780

<sup>8</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 153/242

I.1.2. Jaume Coret Móra, calafat, nascut vers 1760. Es va casar l'11-8-1786<sup>9</sup> amb Caterina Navarra Banús, filla de Pere Navarra Font i Caterina Banús Parera. No hem trobat fills d'aquest matrimoni a Badalona.

I.1.3. Coloma Coret Móra<sup>10</sup>, nascuda vers 1775. Es va casar a Santa Maria del Mar el 23-5-1798<sup>11</sup> amb Joan Pau Calvet Güell, pescador de Barcelona, fill de Ramon i Teresa.

**I.2. Pere Joan, que segueix**

**II. Pere Joan Coret Ribatallada**, pescador de Badalona, nascut vers 1737. Es va casar el 19-8-1768<sup>12</sup> amb **Maria Teresa Umbert Sarés**, natural de Badalona, filla de Salvador i Bernarda. Fills seus foren:

II.1. Maria Anna Coret Umbert, nascuda vers 1770. Es va casar el 10-1-1795<sup>13</sup> amb Pere Joan Cairó Riquer, pescador de Badalona, fill de Joan Cairó Pallach i de Liberata Riquer Subirà.

II.2. Bernarda Coret Umbert, nascuda vers 1772. Es va casar el 30-7-1795 amb Josep Cairó Riquer, pescador de Badalona, germà del marit de sa germana Anna. Bernarda va morir als setanta-dos anys, el 23-10-1845.

**II.3. Andreu, que segueix**

II.4. Anna Maria Coret Umbert, nascuda vers 1783. Es va casar el 10-6-1808<sup>14</sup> amb Lluís Garriga Costa, fill de Jaume Garriga i Rita Costa Canals.

**III. Andreu Coret Umbert**, pescador de Badalona, nascut el 1777. Es va casar el 31-10-1802<sup>15</sup> amb **Magdalena Sentenà Móra**, natural de Badalona, filla de Pere Sentenà i Margarida Móra Carbonell. Consta en els censos de Badalona de 1821, 1826 i 1828 on diu que vivien al carrer de Sant Joan. Fills seus, tots nascuts a Badalona:

III.1. Teresa, nascuda el 1804. Tenim notícia d'ella pel cens de Badalona de 1821 en el que hi consta que tenia 17 anys.

**III.2. Jordi, que segueix**

III.3. Maria Rosa *Teresa* Coret Sentenà, nascuda el 27-4-1808<sup>16</sup> i batejada l'endemà. Li foren padrins Miquel Umbert, pescador i Rosa, muller de Pere Sentenà. Es va casar el 6-7-1827<sup>17</sup> amb Miquel Graner Serra, àlies el "*Mata-Reis*" pescador de Badalona, fill de Pere i Maria. Va morir als setanta-dos anys, el 14-11-1880<sup>18</sup>.

III.4. Coloma Maria Antònia Coret Sentenà, nascuda i batejada el 19-3-1812<sup>19</sup>. Li fou padrí Joan Teixidor, pescador.

<sup>9</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 1786-1788, f.40r

<sup>10</sup> Tot i que resulta estrany, està comprovat que hi havia dues germanes que es deien exactament igual, Coloma. Ambdues intervenen com a padrines en alguns dels fills de l'altra. No és cap error.

<sup>11</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 164 f.9

<sup>12</sup> ACCB, Esposalles Oficialat, 148/26

<sup>13</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 161/98

<sup>14</sup> ACB-Esposalles, llibre 169, foli 12

<sup>15</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 166/64

<sup>16</sup> APSMB, B9/76

<sup>17</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 183/25

<sup>18</sup> APSMB, 017/85

<sup>19</sup> APSMB, B9/182

- III.5. Josepa *Francesca Antònia* Coret Sentenà, nascuda i batejada el 19-3-1812<sup>20</sup>. Li fou padrí Miquel Umbert.
- III.6. Coloma *Liberata Julita* Coret Sentenà, nascuda i batejada el 18-5-1815<sup>21</sup>. Foren padrins Josep Cairó, pescador i Coloma, muller de Guillem Graner. Es va casar el 13-4-1837<sup>22</sup> amb Jaume Estapé Gassó, àlies "*Tutà*", pescador de Badalona, nascut el 1807 fill de Lluís i Madrona.
- III.7. Joan *Pere Isidre* Coret Sentenà, nascut el 13-5-1818<sup>23</sup> i batejat l'endemà. Foren padrins Joan Umbert, pescador i Bernarda, muller de Josep Cairó.
- III.8. Narcisa Coret Sentenà, nascuda el 1820. No consta als llibres de baptismes de Badalona però consta al cens de 1860, com a soltera de quaranta anys.
- III.9. Maria *Magdalena Josepa* Coret Sentenà, nascuda el 17-4-1822<sup>24</sup> i batejada el dia dinou. Foren padrins Pere Jaume Coret i Maria, muller del padrí. Va morir soltera als cinquanta-cinc anys, el 16-12-1877<sup>25</sup>.
- IV. **Jordi Coret Sentenà**, pescador de Badalona nascut vers 1805. Es va casar el 14-5-1832<sup>26</sup> amb **Caterina Maristany Campmany**, natural de Badalona, filla de Joan i Francesca. Fills seus, tots nascuts a Badalona, foren:
- IV.1. Francesca *Teresa Magdalena* Coret Maristany, nascuda el 17-1-1836<sup>27</sup> i batejada l'endemà. Li foren padrins l'avi patern i l'àvia materna. Es va casar amb Blai Pons. Va morir als vint-i-vuit anys, el 31-10-1864<sup>28</sup>.
- IV.2. Teresa *Maria Franceca Xavier* Coret Maristany, nascuda el 7-2-1837<sup>29</sup> i batejada l'endemà. Foren padrins l'avi matern, patró de barca i l'àvia paterna.
- IV.3. Maria *Anna Caterina* Coret Maristany, nascuda el 27-7-1838<sup>30</sup> i batejada el dia 29. Foren padrins Josep Maristany, solter i Maria Rosa Coret, muller de Miquel Graner. Va morir soltera el 6 de març de 1858.
- IV.4. Coloma *Maria Mercè Caterina* Coret Maristany, nascuda el 25-9-1840<sup>31</sup> i batejada l'endemà. Foren padrins Josep Vidal, pescador i Coloma Coret, muller de Jaume Estaper i morta soltera als trenta-cinc anys, el 18-5-1876<sup>32</sup>.
- IV.5. Francesc Xavier *Joan Jordi* Coret Maristany, nascut el 12-12-1842<sup>33</sup> i batejat l'endemà. Foren padrins Grau Maristany, jove pilot i Joana Viñas, donzella.
- IV.6. *Caterina Magdalena Maria de les Neus* Coret Maristany, monja, nascuda i batejada el 6-8-1845<sup>34</sup>. Foren padrins l'avi matern i l'àvia paterna.

<sup>20</sup> APSMB, B9/182

<sup>21</sup> APSMB, B9/282

<sup>22</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 1835-1837/378v

<sup>23</sup> APSMB, B9/375

<sup>24</sup> APSMB, B9/509

<sup>25</sup> APSMB, O16/180

<sup>26</sup> ACCB, Esposalles Oficialat 186/161

<sup>27</sup> APSMB B11/42

<sup>28</sup> APSMB, O14/134

<sup>29</sup> APSMB, B11/104

<sup>30</sup> APSMB, B11/220

<sup>31</sup> APSMB, B11/405

<sup>32</sup> APSMB, O16/128

<sup>33</sup> APSMB, B12/67

<sup>34</sup> APSMB, B12/295

IV.7. Dolors *Felipa Narcisa* Coret Maristany, nascuda el 25-10-1850<sup>35</sup> i batejada el dia vint-i-set. Foren padrins Pere Sentenà, pescador i Dolors Maristany de Vidal. Es va casar a Badalona el 26-5-1880<sup>36</sup> amb Gerard Vidal Maristany, fill de Josep i Dolors.

IV.8. **Andreu**, que segueix.

V. **Andreu Joaquim Joan Coret Maristany**, nascut el 16-11-1851<sup>37</sup>. Foren padrins Andreu Graner, bracer i Maria Maristany. Es va casar a Sant Andreu del Palomar el 31-8-1877<sup>38</sup> amb **Francesca Ambròs Roura**, nascuda el 4-12-1857 a Sant Andreu del Palomar, la qual va morir a Badalona el 5-7-1929. Fills seus:

V.1. Andreu Coret Ambròs, doctor en medicina, nascut vers 1878. Es va casar amb Caterina Busquets Rialp.

V.2. **Joan**, que segueix

V.3. Maria Coret Ambròs, nascuda vers 1882. Es va casar amb Salvador Valls.

V.4. Caterina Coret Ambròs, nascuda vers 1884. Es va casar amb Joaquim Quintana.

VI. **Joan Jordi Miquel Coret Ambròs**, doctor en medicina, nascut a Badalona el 14-10-1880<sup>39</sup> i el van batejar el dia 31. Foren padrins l'avi matern i l'àvia paterna. Es va casar a Barcelona, a la parròquia de Nostra Senyora de la Bonanova el 14-10-1905<sup>40</sup> amb **Sara Palay Garriga**, natural de Badalona, filla del fabricant de galetes que havia estat durant anys alcalde de Badalona, Joaquim Palay Jaurés i d'Enriqueta Garriga. En el padró de 1921, consta que vivien al carrer de Sant Bru, número 44. Fills seus:

VI.1. **Andreu**, que segueix

VI.2. Maria Assumpció *Enriqueta Sara* Coret Palay, nascuda a Badalona el 23-10-1909<sup>41</sup> i batejada el divuit de novembre. Foren padrins l'avi matern i l'àvia paterna. Es va casar l'11-7-1929 amb el Doctor Joan Surroca Caritg, farmacèutic, fill del també farmacèutic Joan Surroca Vinyeta i de Carme Caritg Argemí. Va morir als noranta-dos anys, el 30-11-2004. El Doctor Surroca havia nascut el 22-4-1892 i va morir als vuitanta-sis anys, el 9-1-1979.

VI.3. Joan Coret Palay, dibuixant, nascut el 5-7-1912 i mort als dinou anys, el 22-9-1931.

VI.4. Enriqueta Coret Palay, nascuda el 1916 i morta als quatre anys, l'11-2-1921.

VII. **Andreu Joaquim Joan Coret Palay**, doctor en medicina, dermatòleg, nascut a Badalona el 25-3-1907 i batejat el vint-i-cinc d'abril. Foren padrins l'avi patern i l'àvia materna. Es va casar amb **Maria Aurora Novoa Vázquez**. Va morir en acció de guerra a Gandesa en la Batalla de l'Ebre durant la Guerra Civil espanyola, el 13-9-1938. Tenia trenta-un anys d'edat. La seva esposa va morir el 5-1-1989. Fill seu fou l'eminent oftalmòleg **Dr. Andreu Coret Novoa**.

---

<sup>35</sup> APSMB, B13a/60

<sup>36</sup> APSMB, M9/93

<sup>37</sup> APSMB, B13a/364

<sup>38</sup> ACCB, Esposalles Oficialat, 217, pàg., 526

<sup>39</sup> APSMB, B20/154

<sup>40</sup> APSMB, M12/129v

<sup>41</sup> APSMB, B27/148